

MARJAN VAN DEN BERG

Applaus voor Sanne

UITGEVERIJ GLB

Colofon

Copyright © 2023 voor deze uitgave

Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Deventer

Opmaak Nyvonco, Heerhugowaard

ISBN 9789036440349

NUR 340

Gedrukt op papier met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Postbus 583, 7400 AN Deventer

**Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Marjan van den Berg/Iskander uitgevers
Copyright © Marjan van den Berg**

Alle rechten voorbehouden

**Voor meer informatie of bestellen
www.boekenmetgroteletters.nl**

1

Precies om tien uur stapt Sanne De Roos en de Koekoek binnen. Het ruikt als vanouds in de kleine bric à bracwinkel; een heerlijke mengeling van boenwas en de huisspray met een vage geur van vanille en kaneel. Het voelt iedere keer een beetje als thuiskomen. En nu helemaal, nadat er vorige avond een baby is geboren. En wat voor een baby! Het kind van haar kleindochter Rinke, zo onverwacht en zo ontzettend welkom. Ze stuitert nog na van geluk en van napret om die malle avond die ze samen met juffrouw Schaap doorbracht onder het raam waarvan ze dachten dat Rinke daar lag te bevallen en dat bij nader inzien bij een totaal verkeerde afdeling bleek te horen. Sanne kan de grijns om die hele avond nog steeds niet van haar gezicht krijgen. En vandaag mag ze er iedereen over vertellen.

Daan en Abel zitten er al klaar voor. Ze kijken haar vol verwachting aan. Sanne had nog even verwacht de winkeldeur op slot te vinden, maar blijkbaar zaten de jongens al lang op het nieuws te wachten.

‘En?’

‘Een jongen. Alles is goed! Met moeder en

zoon!’

‘Een jongen. Och, toch,’ mompelt Daan. Ze staan daar maar een beetje. Onhandig. Op anderhalve meter van elkaar, vanwege de coronaregels. Daan bedenkt plotseling dat hij Abel wel kan omhelzen.

‘Abel! Een jongen!’ Hij laat zich in de armen van zijn man vallen. Samen wiegen ze en dansen ze. Sanne kijkt een beetje jaloers toe, dus zegt Daan gauw: ‘Kom, we gaan aan de koffie. Dan kan je alles vertellen!’

Dat doet ze. Maar eerst verwelkomen ze juffrouw Schaap, die een appeltaart heeft meegebracht.

‘Gisteren na thuiskomst meteen uit de diepvries gehaald,’ vertelt ze.

Daan en Abel gieren om het malle verhaal van Sanne en juffrouw Schaap.

‘Dat kunnen alleen jullie bedenken,’ merkt Abel op. ‘Midden in de nacht onder het verkeerde raam van een ziekenhuis gaan staan.’

En dan stelt Daan de hamvraag. ‘Hoe heet hij?’

‘Dat weten we niet.’

‘Maar jullie hebben Rinke aan de telefoon gehad, toch?’

Schaap en Sanne knikken. ‘Vergeten te vragen,’ zegt Sanne weer.

‘Dat schreeuwt om een weddenschap. We zetten geld in. Op naam en op geboortegewicht. Schaap, jij mag niet meedoen, want jij bent helderziend,’ regelt Daan.

‘Als Schaap onder het verkeerde raam gaat staan zingen, vind ik dat ze een kans moet krijgen,’ grijnst Abel. Dus zetten ze in. Sanne doet tien euro op 3620 gram en twijfelt nog over de naam. Schaapje aarzelt geen moment: ‘3800 gram. En hij heet Teun.’

‘Teun?’ Daan rolt met zijn ogen. ‘Van de leesplank. Teun, Vuur, Gijs. Gijs! Ik ga voor Gijs. Die Oudhollandse namen zijn weer helemaal in, toch? Hoeveel weegt een baby gemiddeld?’ Ze zijn er nog een behoorlijk tijdje mee bezig en Sanne heeft af en toe buikpijn van het lachen. Zij gokt op Rutger, gewoon omdat ze dat een mooie naam vindt.

Schaapje switcht van Teun naar Tinus, maar weet bijna zeker dat de naam met een T moet beginnen, waarna Abel gokt op Tim.

En dan belt Rinke. Sanne weet niet hoe snel ze haar telefoon moet opnemen.

‘Ha, lieve oma Sanne,’ zegt Rinke.

‘Dag schatje! Je staat op de microfoon. Daan en Abel zijn hier en juffrouw Schaap. O, Jaap komt ook net binnen wandelen! Hoe is het met

je liefje? En hoe is het met die puk?’

‘Met mij is alles super! En met puk ook. We hebben een kraamverzorgster, die nog wat onwennig rondloopt, omdat ze niet precies weet hoe dat nu moet met alle coronamaatregelen, maar we komen er wel uit, denk ik. En ik heb natuurlijk Mara en de Jacobians tot mijn beschikking, dus we zijn met heel wat vrouwenhanden en expertise hier! Die kleine komt niks tekort. Hij drinkt goed, stroomt uitstekend door en slaapt als een marmot. Hij is totaal relaxed, lijkt het wel. Heerlijk!’

Sanne glimlacht. Wat een zegen dat Rinke nu in de stolpboerderij woont met haar beste vriendin Mara. De stolp is groot genoeg, had Jaap meteen gezegd. Ze kijkt eens naar Jaap. Haar Jaap, met wie ze zo gelukkig is. Dat had ze ook niet kunnen denken, toen ze hem de eerste keer ontmoette en in het dorp de verhalen hoorde van die vreemde kerel met zijn sekte ‘De Jacobians’. En wat bleek dat achteraf anders te zijn! De grootmoedige Jaap deelt zijn overvloed aan ruimte met zijn ex-vrouw Anna, haar vriendin Marja en de lieve Ria, die haar halve leven doorbracht in een klooster. Sanne kan zich nog steeds geen leuker stel mensen voorstellen. Nou ja, behalve Daan en Abel en

juffrouw Schaap natuurlijk. En straks klinken er in die stolpboerderij voor het eerst sinds lange tijd weer babygeluidjes!

‘Kind, wat fijn. Maar we mogen niet op kraamvisite, hè?’ vraagt Sanne.

‘Nee. Maar wel op raamvisite! Dan houd ik hem voor het raam. Kan je hem toch bewonderen. En mij ook, natuurlijk.’

Rinke lacht. Ze klinkt gelukkig, bedenkt Sanne. En dat zegt juffrouw Schaap hardop: ‘Wat klink je heerlijk. Zo blij!’

‘Ja, dat ben ik ook!’ Ze lachen allemaal en knikken elkaar toe in hun grote kring. Gelukkig voelt Sanne nu de hand van Jaap op haar rug en dat doet goed. Ze bedenkt meteen hoe heerlijk het is dat geen van hen alleen is. Iedereen heeft iemand om vast te houden. Daan en Abel hebben elkaar en juffrouw Schaap heeft thuis haar Daniël. En Rinke is al helemaal niet alleen. Wat een zegen. Wat een enorme zegen.

‘Lieverds, ik spreek jullie snel. Kom maar gauw aan ons raam staan! Vanaf komend weekend gaan we ontvangen! In overleg!’

‘Ik kan niet wachten,’ verzucht Sanne.

Dan roept Daan: ‘Rinke! Hoe heet hij!’

‘Ze heeft al opgehangen,’ ziet Sanne op haar telefoon.

Ze kijken elkaar aan en schieten alweer in de lach. Alleen Schaapje steekt haar vinger op en zegt bloedserieus: 'Tinus. Ik weet het vrijwel zeker.'

2

De volgende dag heeft Jaap het verlossende antwoord bij zich: geboortekaartjes van hun kleine wonder. Hij deelt ze triomfantelijk uit aan iedereen en ze bestormen hem met vragen. Heeft hij de baby al gezien? Wat deed hij op de boerderij? Maar het antwoord is teleurstellend: Jaap moest wat kleren hebben en toiletartikelen, dus hij had afgesproken binnen te komen, niemand te ontmoeten en weer zonder enige vorm van contact dan ook de boerderij te verlaten.

‘En nee, natuurlijk ben ik niet stiekem bij Rinke en Mara aan het raam gaan kloppen. Dat zou ik nooit doen zonder jullie!’ Hij kijkt er oprecht verontwaardigd bij.

Daar staan ze dan met de kaartjes in hun handen. Ze lagen klaar op zijn bureau, vertelt Jaap. ‘Rinke heeft ze zelf geschreven.’

Het kaartje brandt in Sannes handen. ‘Mogen we?’ vraagt ze.

‘Maak maar open,’ lacht Jaap.

Sannes ogen schieten meteen vol tranen en ze weet niet eens waardoor precies. Maar die namen staan daar zo stoer. Zo stevig, zo sterk.

Jeppe Jan

Ze fluistert het na. 'Jeppe Jan.' En ze hoort dat iedereen die namen fluistert. Juffrouw Schaap knikt blij.

'Zoiets dacht ik al,' zegt ze. 'Ik zei het toch?'

'Zoiets dacht u al? U zei dat het iets was met een T!' roept Daan verontwaardigd. Maar dan kijkt hij weer innig blij naar het kaartje en hij zegt: 'Jeppe Jan. Wat een topnaam.'

'En 3620 gram. Daar zat ik het dichtst bij. Dus ik heb gewonnen,' lacht Sanne. Abel schudt zijn hoofd. 'Je bent de enige overgrootmoeder die ik ken, die rijk wil worden van weddenschappen op een achterkleinkind. Je moest je schamen.'

'Ik koop wel hapjes en een fles champagne van de winst,' biedt Sanne grootmoedig aan.

De zaterdag erna willen ze vastleggen om op raamvisite te gaan. Maar daar steekt Mara een stokje voor. Jennifer, Wichard en Eefje komen die dag. En Jennifer en Wichard zijn de ouders van Rinke. Dus die zijn voor het eerst in hun leven opa en oma geworden. En Eefje is nu tante. Die heeft echt voorrang. Dat vindt iedereen. Dus moeten zij allemaal wachten tot zondag.

'Ik ga zaterdag de week erna wel,' zegt